

Měřínský, Zdeněk

[Kordiovský, Emil. Břeclavský zámek (Archeologické nálezy)]

Archaeologia historica. 1988, vol. 13, iss. [1], pp. 664-

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/139815>

Access Date: 23. 10. 2024

Version: 20241021

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

vány do druhé poloviny 13. a první poloviny 14. století. Kostely v Časlavi, Blatné a v Novém Kostelci u Tábora mají za sakristií starší stavbu. Dosud převládaly názory, že sakristie s válcovými apsidami jsou původně samostatně stojící stavby, jejichž vznik sahá až do 10. století.

LUBOMÍR KUNDERA

Emil Kordiovský, **Břeclavský zámek** (Archeologické nálezy), Sbírkový Regionálního muzea v Mikulově. Regionální muzeum, Mikulov 1987, 29 s., 29 kresl. tab., vložená legenda k tab.

Další sešit z řady katalogů archeologických sbírek Regionálního muzea v Mikulově, řady, která si vzala za cíl postupně touto formou publikovat vybrané nálezové celky získané při výzkumech muzea nebo mu předané z výzkumných akcí jiných institucí. E. Kordiovský ve stručném úvodu (s. 2–3) zmiňuje nejstarší písemné prameny k dějinám břevclavského hradu, poprvé připomínaného k roku 1056. Někdy v 1. třetině 13. století získala Břeclavsko Konstancie Uherská, manželka Přemysla I., která podle Pulkavovy kroniky přestavěla hrad dřevitohlinité konstrukce ve zděnou pevnost. Z ní se v torzu dochoval, pokud nebyl jediným zděným objektem, pouze mohutný válcový donjon o $\varnothing$ 16,8 m a světlosti 7,2 m. Stručně jsou naznačeny i další osudy lokality do 19. století.

V letech 1970–1971 a 1977 byly při různých stavebních úpravách a sondážích sledovány kulturní vrstvy, z nichž pochází popisovaný archeologický materiál, uložený dnes ve sbírkách RM Mikulov. Důležité okolnosti odhalil právě výzkum v roce 1970, kdy byl částečně odkryt dřevěný rošt, na němž spočívala hmota zdiva. Dřeva z roštu podrobená dendrochronologickému výzkumu ukázala, že nejstarší dendrologická křivka zasahuje do roku 847 ± 7 n. l. Celkem se jednalo o 17 sond (I–VII, A–J) popsaných stručně na s. 4–6. Následují vysvětlivky ke katalogizačnímu kódu (s. 7–9), kódový popis nálezů (s. 10–25) a tabulky s vyobrazením nejdůležitějších z nich. Publikovaný materiál lze rámcově rozčlenit do tří skupin (11.–12. stol., 13.–první pol. 16. stol., novověká keramika od pol. 16. stol.).

Nálezové soubory z prostoru bývalého břevclavského hradu představují velmi důležitý srovnávací materiál z oblasti jižní Moravy, zejména pro období 11.–1. poloviny 13. století, a proto lze jen vítat jejich podrobnou publikaci. Domnívám se však, že i když se jedná o katalog nálezů, měla by být v příštích svazcích zařazena alespoň stručná analýza a vyhodnocení zveřejňovaného souboru. Snad je nutno při této příležitosti upozornit i na další práce autora, v nichž jsou publikovány informace a vyhodnocení nálezů, nálezových okolností a celého výzkumu v areálu nynějšího břevclavského zámku, zejména výše zmiňovaného donjonu (srov. E. Kordiovský, Příspěvek k datování raně středověké keramiky na jižní Moravě, Zprávy ČSAV při ČSAV XVIII, 1975, seš. 1–2, 51–57; týž, Počátky Břeclavi ve světle historických pramenů, Malovaný kraj VIII, 1972, č. 5, s. 4–5, č. 6, s. 5).

ZDENĚK MĚŘÍNSKÝ